

Düşler Bile Tutuklu Artık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mayıs 2014

Ne çok yanılığ birikti derinde
Sayısız yüklem ve özne
Onlarca belirsiz nesne
Ya ben
Hayata damga vuran
Ve bir o kadar suskun
Binlerce yanılısamanın eşğinde
Olmayan
Ve saklı, korunaklı
Bir o kadar yalnız...

Denklemler çözümsüz
Binlerce bilinmeyen
Cümleler anlamsız
Çoğu devrik,
İnsan kadar gizem dolu
Yitip gitmiş
Gizli, ücra köşelerde...

Güneş mi dedin,
Hani nerede
Ya sevgi
Bilirdim ve kabullenmişim
Ta çocukluğumdan beri,
Bak, yitip gitti
Kayboldu kin ve nefretin nezdinde.

Düşler bile tutuklu artık
Sorgu sual öylesine savruk
Keder başrolde
Kaderin iz düşümünde.
Hadi gülün, coşun
Ama bilin
Son gülendir mutlu olan.
Sorun ve meraklanın

Ve ırpının kendi amurunuzda
Onca söylem,
Saklı deęil mi zihninizde...
Ne fark eder,
Verseniz de el ele.

Dayanaęım
Her daim içimi aydınlatan
Karanlık bilmem geceyi
Tek sığınağım,
Borçlu olduğum canımı
Nasıl yadsırım varlığını.
Varsın dinmesin rüzgâr
Yaşlar deęil midir
O'nun rahmeti
Olmaz mı hüznün bile bir hikmeti
Huzurdur vicdanımın yegâne sesi.